

Marek Konopka

Konferencja konserwatorów zabytków archeologicznych w Opolu

Ochrona Zabytków 31/4 (123), 273

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KONFERENCJA KONSERWATORÓW ZABYTKÓW ARCHEOLOGICZNYCH W OPOLU

W dniach 10—11 kwietnia 1978 r. odbyła się konferencja konserwatorska zorganizowana przez Zarząd Muzeów i Ochrony Zabytków MKiS oraz Konserwatora zabytków Archeologicznych w Opolu. Miała ona szczególny charakter, była bowiem po raz pierwszy od kilku lat prawdziwie roboczym, szkoleniowym spotkaniem, czego domagano się wielokrotnie. Uczestniczyło w niej sześćdziesięciu przedstawicieli archeologicznej służby konserwatorskiej oraz zaproszeni goście: prof. dr Waldemar Chmielewski (Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego), doc. dr Krzysztof Pawłowski i mgr Franciszek Cemka (ZMiOZ), będący współgospodarzami spotkania, prof. dr Wojciech Kalinowski i mgr Marek Konopka (Ośrodek Dokumentacji Zabytków), doc. dr Józef Kaźmierczyk (Katedra Archeologii Uniwersytetu we Wrocławiu) oraz dyrektor Wydziału Kultury Urzędu Wojewódzkiego w Opolu. Honory gospodarza sprawował zasłużony konserwator

zabytków archeologicznych — mgr Klemens Macewicz.

Program konferencji poświęcony był dwóm zagadnieniom: archeologicznemu zdjęciu terenu i najważniejszym bieżącym sprawom organizacyjnym konserwatorstwa archeologicznego. Wprowadzenie do pierwszego tematu stanowił referat prof. dra W. Chmielewskiego i wypowiedź mgra M. Konopki, do drugiego — referat mgra F. Cemki. W rzeczowej i wszechstronnej dyskusji wysunięto wiele ważnych wniosków organizacyjnych, m.in. propozycję opracowania podręcznika konserwatorstwa archeologicznego. Konferencja była niewątpliwie ważnym etapem wdrożenia programu archeologicznego zdjęcia terenu oraz wypracowania modelu działania archeologicznej służby konserwatorskiej w ramach nowego administracyjnego podziału kraju.

Z okazji opolskiego spotkania gospodarze przedstawili swój dorobek, m.in. w referacie mgra K. Macewicza oraz w pre-

zentacji monumentalnego wydawnictwa przygotowanego przez ośrodek konserwatorski i Katedrę Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego, w którym to wydawnictwie opublikowano wszystkie znane materiały źródłowe wczesnego średniowiecza z Opolszczyzny.

Uczestnicy konferencji mieli też okazję poznać Muzeum w Prudniku oraz zwiędzić interesujące pozostałości eksploatacji złota w średniowieczu w dolinie Złotego Potoku, badane przez doc. dra J. Kaźmierczyka.

Należy podkreślić sprawną organizację konferencji i znaczne, a mało dotychczas eksponowane osiągnięcia archeologicznej służby konserwatorskiej w Opolu. Od wielu lat należy ona do czołówki w tym zakresie w kraju. Konferencja opolska pozwoliła też spojrzeć optymistycznie na perspektywy rozwoju konserwatorskich działań archeologicznych.

Marek Konopka

REWALORYZACJA ZABYTKOWYCH ZAŁOŻEŃ ZIELENI — KONFERENCJA W TUCHOLI

W dniach 16—18 maja 1978 r. odbył się w Tucholi (woj. bydgoskie) Krajowy Zjazd Wojewódzkich Konserwatorów Przyrody i Wojewódzkich Konserwatorów Zabytków, poświęcony rewaloryzacji zabytkowych założeń zieleni. Zjazd został zorganizowany przez Ministerstwo Kultury i Sztuki, Ministerstwo Leśnictwa oraz Zjednoczenie Państwowych Przedsiębiorstw Gospodarki Rolnej w Bydgoszczy.

Województwo bydgoskie zostało wybrane na organizatora zjazdu celowo, gdyż swymi inicjatywami, entuzjazmem i osiągnięciami w zakresie ochrony zabytków wysunęło się na czoło wszystkich województw. Współpraca między bydgoskimi władzami wojewódzkimi, Zjednoczeniem PGR oraz wojewódzkimi konserwatorami zabytków i przyrody w dziedzinie ochrony, renowacji i zagospodarowania zabytkowych układów zieleni układa się wzorowo. Z ogólnej liczby 434 parków istniejących na terenie województwa 140 stanowi własność PGR i dzięki właściwej polityce prowadzonej przez Zarząd ponad 40 obiektów zostało już całkowicie upo-

rządkowanych. Do prac rewaloryzacyjnych w parkach podworskich Zjednoczenie PGR powołało specjalistyczny Zakład Leśno-Zadrzewieniowy (z siedzibą w Woli) o rocznej mocy przerobowej około 20 mln zł. Na terenie tym działają również dwie 30-osobowe brygady budowlane, przeszkolone przez specjalistów Instytutu Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu, a przeznaczone do wykonywania prac budowlano-konserwatorskich w obiektach zabytkowych.

W czasie trwania zjazdu wygłoszono następujące referaty:

Krzysztof Pawłowski, *Ochrona i właściwe wykorzystanie zabytkowych założeń zieleni a planowanie przestrzenne*;

Romuald Olaczek, *Ochrona zabytkowych założeń zieleni a ochrona przyrody*;

Janusz Bogdanowski, *Historia parków i ogrodów oraz problemy ich rewaloryzacji*;

Elżbieta Baniukiewicz, Stefan Dąbek, *Zasady współpracy wojewódzkiego konserwatora przyrody z wojewódzkim konserwatorem zabytków w zakresie ochrony zabytkowych założeń zieleni*;

1. Komierowo, ośrodek wypoczynkowy PGR, prace rekonstrukcyjne przy budowie stawów parkowych (fot. A. Płażewska)